

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

De Eenzame Reus

Er was eens een gelukkig gezin dat woonde in een gezellig huisje. Elke ochtend werden ze wakker en kregen een heerlijk ontbijt met cornflakes en sinaasappelsap. Maar op een dag ontdekten ze tot hun schrik dat hun cornflakes en sinaasappelsap op waren, en dat er met hun speelgoed was gespeeld!

"Wie kan dit gedaan hebben?", vroeg de vader, verward.

"Ik weet het niet," antwoordde de moeder, "maar we moeten het uitzoeken voordat het weer gebeurt."

De zoon, die heel slim was, had een idee. "Ik blijf de hele nacht wakker om de dader op heterdaad te betrappen," zei hij.

Die nacht verstopte de zoon zich onder de bank, wachtend op de mysterieuze dief. Hij wachtte en wachtte, maar er gebeurde niets. Net toen hij het wilde opgeven, hoorde hij een luid geluid. Plotseling verscheen er een enorm reus in de kamer!

De reus at alle cornflakes en dronk alle sinaasappelsap, en speelde met het speelgoed. De jongen was geschokt, maar hij bleef verborgen onder de bank en keek naar de reus.

Na een tijdje was de reus klaar met zijn feestmaal en ging hij zitten met een tevreden zucht. De jongen kon zijn ogen niet geloven - de reus was enorm! Maar hij was ook eenzaam en verdrietig, en de jongen had medelijden met hem.

"Hallo," zei de jongen, terwijl hij onder de bank vandaan kwam. "Waarom doe je dit?"

De reus schrok en probeerde de jongen bang te maken. Maar de jongen was niet bang. In plaats daarvan glimlachte hij en bood de reus een knuffel aan.

"Het spijt me," zei de reus, "ik heb geen familie en ik zoek naar wat troost."

De jongen had nog meer medelijden met de reus, en hij had een idee. "Waarom kom je niet bij ons wonen?", vroeg hij.

De ogen van de reus lichtten op, en hij accepteerde dankbaar het aanbod van de jongen. De ouders van de jongen waren verbaasd, maar ze waren goedgehartig en stemden ermee in dat de reus bij hen zou blijven.

In het begin was het een grappig gezicht om de reus in hun kleine huis te zien. Hij was zo groot dat hij moest bukken om door de deuren te passen! Maar het gezin maakte zich daar niet druk om, en ze leefden allemaal nog lang en gelukkig. De reus was niet langer alleen, en hij had een nieuwe familie om van te houden en voor te zorgen. En het gezin was dankbaar dat ze zo'n vriendelijke reus hadden om hen te beschermen.

